

[Rimstad.]

ikke forhøjes. Det ville da også have været en betydelig udfordring fra denne monopoltransports side.

Derimod kan vi ikke gå med til bemyndigelsen til statsbanernes ledelse til brug for takstnedsættelser. En sådan beføjelse kan og vil sikkert medføre, at private erhvervsvirksomheder risikerer at blive slået ud i konkurrence med statsbanerne og med statskassen; det må være forkert. Vi ved jo udmærket godt, at det bliver befolkningen, der gennem senere takstforhøjelser i det lange løb kommer til at betale den slags konkurrencedygtighed. Men vi kan altså i princippet støtte forslaget om takstforhøjelserne på statsbanerne, så meget mere som der her er tale om at dække et betydeligt underskud i den pågældende etat.

Det er derimod ikke tilfældet for etaten post- og telegrafvæsenet, som samlet lige klarer sig igennem i hvert fald i øjeblikket, og da en portostigning i særlig grad er en belastning af erhvervslivet, vil vi ikke kunne støtte det foreliggende lovforslag. Enes man om, at der alligevel skal ske forhøjelser her — altså mod vor protest — vil vi mene, at man under alle omstændigheder må finde ud af at holde avisportostigninger udenfor. En overdimensionering af avisportoen virker jo i realiteten som en beskæring af trykkefriheden. Det er der ingen her i landet der kan være interesseret i.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne takke for den relative velvilje, der er strømmet disse to lovforslag i møde. Jeg vil dog lægge noget eftertryk på „relative“ for visse af de ærede ordføreres vedkommende.

Det ærede medlem hr. Kaj Rasmussen spurgte, om jeg kunne oplyse noget om, hvordan motoriseringen af landpostruterne forløb. Jeg kan sige, at der er 650 landpost-ruter, som er blevet motoriseret, deraf 350 i indeværende finansår. Vi regner med, at der til næste år — altså når vi har passeret finansåret 1965-66 — vil være ca. 1.000 motoriserede ruter. Der findes 3.300 landpost-ruter i alt her i Danmark, men vi regner med at kunne bringe dette tal ned på 2.000, når vi har motoriseret helt igennem. Dette vil jo betyde en meget stor besparelse med hensyn til mandskab og efter de erfaringer, vi

har, også en bedre postudbringning til vore kunder.

Det ærede medlem hr. Kaj Rasmussen rejste også det spørgsmål, vi tidligere har haft fremme, når vi har diskuteret postvæsenets forhold, nemlig tanken om at bringe brevkasserne i stueetagen, således at man på den måde kunne rationalisere den udbringning af post, som finder sted i øjeblikket, og som særlig med det højhusbyggeri, man mere og mere er kommet ind på, giver postvæsenet forøget arbejde. Det har vi været inde på, men man er fra ledende hold inden for postvæsenet meget betænkelig ved et sådant fremskridt — det kan man måske ikke kalde det; i hvert fald vil det nok ikke være alle dem, der bor på 5. sal, der synes, det er et fremskridt. Man mener ikke, at den danske mentalitet rigtig kan tage dette, som er gennemført visse steder i udlandet, bl. a. i Schweiz.

Jeg har været inde på den tanke — og jeg har så sent som for et par dage siden talt med generaldirektøren om den — at man kunne begynde med i alle nybygninger at indføre princippet. Så ville man jo komme i gang med det, for jeg mener, det er en rationalisering, som før eller senere må foretages ved postvæsenet.

Det ærede medlem hr. Holmberg var inde på en række spørgsmål, som vi har diskuteret, hver gang vi har haft spørgsmålet om takstforhøjelser fremme, hvad enten det var ved postvæsenet eller ved statsbanerne. Det ærede medlem omtalte portoen for aviser og ugeblade og mente ikke, at det ville være rimeligt at gå med til en forhøjelse heraf. Men jeg må vel have lov at sige, at dette med avisportoen kun er en lille anemone ved siden af den store georgine, der hedder skat på annoncer.

Jeg vil dog gerne i denne forbindelse minde om, at vi ved tidligere behandling af posttaksterne efter min opfattelse har været enige om i alle udvalgsberettigede partier, at aviserne og ugebladene skulle have den samme procentvise forhøjelse som den øvrige post. Det er vel ikke nogen skriftlig overenskomst, der er indgået mellem partierne, men jeg har følt som en stiltiende forudsætning, at det var den måde, man ville handle på. Det er det, jeg har ladet komme til udtryk ved kun at komme med et forslag om en forhøjelse på 7 mill. kr.